

Հ. ԵՂՈՒԱՐԴ Վ. ՍԻՐՈՒՆԵԱՆ

Աշխարհի մարդոց համար թերեւս անիւ մանալի խորհուրդ մնայ վշտին քաղցրութիւնը՝ զոր կը զգան ու կը ճաշակեն Երկինքի համար ապրող հոգիներ:

Այդ սրբասուն հոգիներէն էր տիւ պարը Հ. Եղուարդ Վ. ի, որ տասնեութ տարի, 1920-1937, անդամաւոր յ, գամուած սրբավայրի իր խցիկի մէջ, ճգնեալ,

աղօթեց ու կրեց զուարճանալով... Կ'անցնէր տարին եղանակներով, ծառ ու ծաղիկով... և նա հոն էր միշտ, գրեթէ անշարժ, համբերաւոր, յաւէտ ժպտուն. շրթունքներն աղօթիկեր, աչքերուն մէջ երկինք ու վշտի ծաղիկ, ու բերանն՝ օրհնութիւն:

Փոխարէն միաբանակիցներու սիրոյն և գուրգուրանքին որոնցմով շրջապատուած էր՝ նա իր կողմէն Աստուծոյ խօսքն ունէր անոնց, երկինքի միջնաբերդի խօսքն ունէր իր քարոզը՝ Սէ՛ր, սէ՛ր՝ Աստուծոյ և եղբայրներուն: Իր առջեւ կը խոնարհէր ծունկը վանականներուն, ստանալու իրմէ որպէս Հայր խոստովանութեան՝ Երկինքի ներողութիւնը՝ քաւարար Ս. Խորհուրդով:

Ծնած է Կ. Պոլիս, 1865, Մայիս 1ին, միջրտութեան անունը՝ Գրիգոր. աշակերտած է Թ. Թէրզեանի, յետոյ մեր Միսիթ. Հայրերուն՝ Սազըզ Աղաճի վարժարանը, ուր ունեցած է իր հոգեկան դարձը, և ուսման և բարեկրթութեան մէջ իր յառաջադիմութեան համար ձրիավարժ զրկուած Մուրատ-Ռափ. վարժարանը 1878ին:

Հանգուցեալի թուղթերուն մէջէն կ'օգտուիմ իր համառօտ ինքնակենսագրութենէն: Վենետիկ հասնելով «Ներկայացայ, կ'ըսէ, վարժարանի Տեսուչ Վ. ին՝ Հ. Գրիգոր Վ. Ճելալեանի, որ զիս ընդունեցաւ ուրախ ղէմքով, և խրատեց ու քաջալերեց և ուրախութեամբ զիս ընկերներուս ներկայացուց. և հա՛ա իմ երանութիւնս սիսաւ: Այն ատեն ճանչցայ որ Աստուծոյ տան մէջ եմ. ամենայն ինչ յաջող էր. կային ներքին վարդապետներ՝ կրօնական, լեզուական և գիտական ճիւղերուն. այնպէս որ չորս տարի վերջը ուսումնական ընթացքը կատարեալ ընելու վրայ էի, համարձակեցայ Տեսուչ Վ. իս խնդրեցի որ զիս Բատուա զրկէ որպէս զի բժշկութեան գիտութիւնը սորվիմ. սրտիս մէջ զրոշմուած է իր քաջալերութիւնն և հաւանութիւնը սիրալիբ... «Բայց յետ քանի մը ամիսներու երկինք սիրտս

շարժեց՝ որ փոխանակ մարմնաւոր բժիշկ ըլլալու՝ հոգեւոր բժիշկ ըլլամ. նախ խորհուրդ հարցուցի խոստովանահօրս՝ Վ. Հ. Գարեգին Վ. ի (Զարբհանալեան), թէ «Միսիթարեան վանքը կ'ուզեմ կրօնաւոր ըլլալ»: Հաւանութեամբ ծնողացը և Հ. Գ. Զարբհանալեանի առաջնորդութեամբ փափաքին կը հասնի. «ուրախութեամբ Միսիթարեան վանք մտայ... (1882): Հոս սըրբակրօն կեանքը մեր վախճանն էր... հոս ուսայ յաշխարհայնոց հրաժարիլ, աստուածայնոց մօտենալ. ուսայ իմաստասիրութիւն, բարոյական և տեսական աստուածաբանութիւն, և 1887 Ապրիլ 10ին Զատիկի տօնին՝ աստուածային քահանայութեան սուրբ աստիճանն ընդունեցայ:

«Տարի մը վերջ (1888) հրամանաւ մեծաւորաց Հոռմ գացի Հ. Ստեփան Վ. Սարեանի հետ, Գոմիինիկեան վարդապետաց համալսարանը երկու տարի Աստուածաբանութեան ընթացքն ըրի, վկայական ընդունեցայ և դարձայ ի վանս»:

1890-1891 զինքը կը գտնենք Մուրատ-Ռափ. վարժարան՝ իբր ուսուցիչ, կարծես փոխարէնն հատուցանելու վայելած բարեբին. «անմոռաց երախտագիտութիւն ունիմ մեծանուն Բարեբարներուն, կ'ըսէ նա. այս վարժարանն եղաւ իմ երջանկութիւնս և կեանքս»: Ապա 1895-1897ին այնտեղ կը վարէ Ուսումնապետի պաշտօնը՝ ինչպէս կանխաւ 1891-93ին վանքի աշակերտաց:

Կրթական իր այս գործը կը շարունակէ ապա երկար տարիներ դաստիարակելու Հայ չքաւոր մանուկները Պարտիզակի՝ ուր ժողովրդապետական պաշտօնով մնաց 15 տարի՝ 1897-1906 և 1909-1915, մինչեւ մեծ աղէտը, ուսկից փրկուցեալ երամ էֆ. ի և Առաք. Նուիրակ Գերպ. Dolciի ձեռքով:

Կը բաւէ ըսել թէ խոնարհ, աղքատ ու հոգեւ սէր առաջնորդ մ'էր որ Աստուծոյ խօսքին հետ իր պատուէն բաժին կը հանէր աղքատներուն: 1906-1909 եղած է Ուխտիս վարիչ անդամ, ինչպէս և Տպարանապետ և ուսուցիչ Իմաստասիրութեան:

Զինադադարին անցաւ Հոռմ և 1920ին Ս. Ղազար «ուր գտայ, կ'ըսէ, կրօնաւորական կեանք և խաղաղութիւն... ուր Աստուածամայրը օրըստօրէ կը փայլեցնէ իր մայրական հոգատարութիւնը և ես մինչեւ այսօր (Մայիս 1936) կը վայելեմ աստուածային մեծ շնորհքը...: Տարի մը վերջ, 25 Յունիս 1937 կը մարէր իր մարմնի առկայժ ճրագը և հոգին կը թռչէր երկինք, սուրբի մը կորուստի ցաւը թողած ամբողջ Ուխտիս:

Սրբութեան օրինակին հետ՝ իբր զրական վաստակ կը մնան մեզի «Միջին ընթացք իմաստասիրութեան» (տպ. 1899), Լամիթի «Աստուածաբանական խնդիրներ» թրգմ. (1930), և Աւիշանի «Սիսուան» ին Ֆրնս. թրգմ.:

Ներսէս Գասապեան. — Հայոց պարբերական մամուլը — Լիակատար ցուցակ Հայ Լրագրութեան՝ սկզբից մինչեւ մեր օրերը. 1794-1934. (Կազմեց Գարեգին Լեւոնեան). 201

Հայկական արձագանգ

- Ամավերջի հանդէսներ Միսիթարեան վարժարաններուն մէջ.
Ներկայ մր. — ա) Մուրատեան վարժարան — Սելր — Բարիկ. 207
Խմբորդ. — բ) Մուրատ-Ռափայէլեան վարժարան — Վենետիկ. 212
Աղեքսանդրացի. — գ) Միսիթարեան վարժարան — Աղեքսանդրիա. 214
Ս. Ղազարու Այցելուներ
Խմբ. — Եզրիտոսի Հայ Արիները. 216
— Աղեքսանդրիոյ Միսիթարեան վարժարանի Սաներ՝ ղէպ ի Հոռմ — Վենետիկ. 219
— Ռուբէն Մամուլեան Ս. Ղազարու մէջ. 221
Մանուկի
Խմբ. — Հանգիստ հոգոյ Հ. Եղուարդ Վ. ի Սիրունեան. 224

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱԾ ԵՆՔ

- Սիւնեակ Լեւոն Ա. — Շնորհաց ցօղեր. տարբարակ. Ա-Գ. 1934-1937. տպ. Մարտէլ. Սիւրատ Բիւրատ. — Կենսագրութիւն Տիգրան Երկաթի. տպ. Հ. Բիւրատ. Աղեքսանդրիա, 1935, էջ 96, գինը՝ 6 դճկն.
Եր. Սրմարէշխանեան. — Հարգատ որդեգրացունց ղէպ. տպ. Հ. Բիւրատ. Աղեքսանդրիա. 1936. էջ, 148, գ. 7 դճկն.
Բարրիկեան Միքայիլ. — Գիցողաշն շէլլա, դան կամ շէլլէն Գիթ. տպ. Ատրուշան Աթէնք, 1937, էջ 274, գ. 1,50 տոլար — 5 շիլին.
Ա. Սարախան. — Բելգիա և Հայերը. տպ. Վիլնոս, 1937, էջ 253, գ. գ. ֆր. 2.
Արտաւազդ Արքեպոս. Սիւրմեակ. — Ընտանեկան Գաստիարակութիւնը մեր տուններէն ներս. տպ. Հալէպ, 1937, էջ 140.
— Հոգաբորձութիւնը հին Երբրայեցոց մէջ. տպ. Հալէպ. 1937, էջ 70.
Խրաչեան Կիւրեղ. — Արիւնի ճանապարհին, տպ. «Մատիս», Սոֆիա, 1937, էջ 156, գ. 12 ֆր.

Nersès Kassabian. — «La presse périodique Arménienne - Catalogue complet des Revues et des Journaux arméniens dès les origines jusqu' à nos jours, 1794-1934 (par' Karékine Lévonian) . . . 201

Echos Arméniens

- Fêtes de fin d'année dans les Collèges Mékhitharistes
Présent. — a) Collège «Samuel Moorat» à Sèvres - Paris . . . 207
Réd. — b) Collège «Moorat-Raphaël» à Venise . . . 212
A. — c) Collège «Mékhitariste» à Alexandrie . . . 214
Visiteurs de St. Lazare
Réd. — Les Boy - Scouts arméniens d'Égypte . . . 216
— Elèves des Collèges des PP. Mékhitharistes à Rome et à Venise . . . 219
— Rouben Mamoulian . . . 221
Nécrologie
Réd. — † P. Edouard Sirounian . . . 224

- Յովհ. Պողոսեան. — Հայաստանի աշխարհագրութիւն. տպ. Սահակ - Մետրոպ, 1937, Գ. հիւրէ, էջ 181, գ. 12. ֆր.
Պեարոսեան Մասիս. — Նոր Արաբիկի. պոմկն. և վիճակագր. տպ. Գահիրէ, 1937, էջ 48.
Յ. Վարժապետեան. — Ուղեցոյց Մարտէլի Թ. տարի. 1937, տպ. Բարիկ, էջ 80.
Banateanu Vlad. — La traduction arménienne des tours participiaux grecs. տպ. Bucarest, 1937, էջ 153, գ. 200 լէյ.
Πάτερ ἡμῶν — Հայր մերը 41 հին ու նոր լեզուներով և 63 թարգմանութիւններով. հր. Paul Hugon, Los Angeles, 1936, էջ 53.
Միսիթարեան Ս. — Հին ու նոր երգեր. տպ. Բարիկ, 1937, էջ 57, գ. 5. ֆր.
Հայ Տոհմաւորներ. աշխատասիրողներ՝ Աճառեան - Խաչատրեան - Բատմաշեան - Մանուկեան - Շամլեան - Աղատեան. Կ. Պ. 1937. էջ 92, գ. 100 դր.